

Politiebureau Eindhoven,
t.a.v. De Commissaris van Politie regio Brabant
Boschdijktunnel 10
5611 AG Eindhoven

Betreft: Aangifte strafbare feiten gepleegd door B&W Eindhoven

Geachte Mevrouw/Heer,

Het is u mogelijk bekend dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) op 30 November 2004 een arrest wees inzake Oneryildiz-v.-Turkey. Dat arrest maakt in rechtsoverweging 89 duidelijk dat art. 2 van Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) strafrechtelijk moet worden uitgelegd als: *“The positive obligation to take all appropriate steps to safeguard life for the purposes of Article 2 (see paragraph 71 above) entails above all a primary duty on the State to put in place a legislative and administrative framework designed to provide effective deterrence against threats to the right to life .* Dit betrof een afvalberg waar methaan ontplofte waardoor meerdere personen bedolven werden door dat afval en stierven.

Het is u ongetwijfeld bekend dat wonen langs een drukke snelweg door bebouwde kommen zoals de Kennedylaan ongezond is. Uit de wetenschappelijke literatuur zijn diverse studies bekend waar uit blijkt dat omwonenden tot op 1000 m1 langs een drukke snelweg 1-2 jaar korter leven. Voor inwoners van Eindhoven betekent dat -omgerekend naar verkeersdoden- circa 19-39 vermijdbare sterfgevallen per jaar.

Gedurende meerdere jaren is B&W Eindhoven regelmatig op dit probleem geweest. Via het bestuursrecht lopen procedures die wijzen op de verplichting van B&W ex art. 5.9 Wet Milieubeheer om bij overschrijding van de normen luchtverontreiniging op korte termijn een effectief actieplan luchtverontreiniging op te stellen. B&W Eindhoven weigert dit zoals blijkt uit de bijlage 2 en verzaakt daarmee haar plicht effectieve maatregelen te nemen om de gezondheidseffecten van het drukke verkeer op doorgaande wegen in Eindhoven te mitigeren.

Omdat het minder gebruikelijk is overheden aansprakelijk te stellen voor het gedogen van gevaarlijke milieusituaties, is in bijlage 1 een korte samenvatting gegeven van jurisprudentie inzake de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen bij het gedogen van asbestverontreiniging waar actief vervolgd wordt. Weliswaar is asbest niet hetzelfde als luchtverontreiniging maar heeft wel soortgelijke effecten. Iedereen weet immers dat asbest ongezond is maar evenals bij luchtverontreiniging is alleen duidelijk dat sommige blootgestelde personen in hun gezondheid worden getroffen maar onduidelijk blijft, wie precies wordt getroffen, op welke termijn en op welke wijze.

Voor de goede orde wijzen wij u nog op een rapport d.d. 3 juni 2012 van de Gezondheidsraad over de Risico's van milieu- en beroepsmatige blootstelling aan asbest¹. Daaruit blijkt duidelijk dat de risico's van blootstelling aan asbest gedurende 30 jaar onder omstandigheden geringer zijn dan langdurige blootstelling aan luchtverontreiniging.

Vandaar deze strafrechtelijke aanklacht tegen B&W Eindhoven als dader, deelnemer, medeplichtige of medeschuldige op basis van bijv. art. 173a/b, 287-295, 300-306, 307-309 WvS.

Met vriendelijke groet,
Belangenvereniging Bewoners Hudsonlaan (B.V.B.H.)

Ton Staals Secretaris
Tel. 040-2431767 mob:06-38292024

¹ <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/asbest/documenten-en-publicaties/kamerstukken/2010/07/12/advies-gezondheidsraad-asbest-risicos-van-milieu--en-beroepsmatige-blootstelling.html>

Bijlage 1 Jurisprudentie overzicht met 3 voorbeelden (niet uitputtend)

Gerechtshof Amsterdam d.d. 24-01-2012

Zie <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:GHAMS:2012:BV2831>

Casus: Winkelmagazijn waar bewezen werd verklaard dat asbest los liet uit het plafond.

Conclusie: Amosiet is, naar uit de rapportages blijkt, een schadelijke soort asbest. Inademing hiervan is ook in geringe hoeveelheid onomkeerbaar en vormt daarmee een gevaar voor de volksgezondheid door cumulatie van die vezels in de longen. Voorkomen moet dan ook worden dat mensen (winkelend / werkend) onnodig dergelijke vezels inademen.

Niet voldoende maatregelen daartoe nemen valt aan de rechtspersoon toe te rekenen.

Veroordeling volgde op basis van artikel 173a Wetboek van Strafrecht (*Opzettelijk en wederrechtelijk een stof op of in de bodem, in de lucht of in het oppervlaktewater brengen, terwijl daarvan gevaar voor de openbare gezondheid of levensgevaar voor een ander te duchten is, terwijl het feit wordt begaan door een rechtspersoon*).

=====
Rechtbank 's-Hertogenbosch d.d. 17-02-2009

Zie <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBSHE:2009:BH2988>

Casus: Bedrijfspannd waarvan koper constateerde dat verschillende ruimtes van de zolder van het [verdachte] aangegeven dat er een hoog gezondheidsrisico bestond en dat sanering dringend noodzakelijk is.

Conclusie: De rechtbank rekent de wetenschap bij de bestuurders van de enig aandeelhouder van verdachte van de aanwezigheid van asbest en het gevaarsrisico voor de gezondheid van werknemers van verdachte in redelijkheid toe aan verdachte.

Veroordeling volgde op basis van onder meer artikel 91 van het Wetboek van Strafrecht dat Boek 1 van toepassing verklaart op strafbare feiten in andere wetten en verordeningen. In casu de Arbeidsomstandighedenwet en Wet Economische delicten. Bij luchtverontreiniging zou het gaan om de Wet Milieubeheer met diverse strafrechtelijke bepalingen.

=====
Rechtbank Arnhem d.d. 08-10-2009

Zie <http://deeplink.rechtspraak.nl/uitspraak?id=ECLI:NL:RBARN:2009:BK0402>

Casus: als werkgever samen en in vereniging met één of meer andere werkgever(s) handelingen hebben/heeft verricht en/of hebben/heeft nagelaten in strijd met de Arbeidsomstandighedenwet 1998 en/of de daarop berustende bepalingen terwijl daardoor, naar zij wist(en) of redelijkerwijs moest(en) weten, levensgevaar of ernstige schade aan de gezondheid van een of meer werknemers ontstond of te verwachten was,

Conclusie: Gezien..... is de rechtbank van oordeel dat het binnenkrijgen van niet te verwaarlozen hoeveelheden asbestvezels door een ongecontroleerde, systematische bewerking van asbesthoudend materiaal per definitie als "ernstige schade voor de gezondheid" onderscheidenlijk "levensgevaar" (en afhankelijk van de omstandigheden "gevaar voor de openbare gezondheid") in de zin van artikel 32, eerste lid, Arbeidsomstandighedenwet respectievelijk artikel 173a en 173b Wetboek van Strafrecht aangemerkt dienen te worden.

=====
Bovengenoemde zeer beperkte selectie geeft voor asbest dezelfde strafrechtelijke criteria weer als bij luchtverontreiniging. Asbest betreft veelal gebouwen en werknemers/klanten. Wetenschap van gevaar voor de gezondheid blijkt dan strafbaar bij gedogen van die situatie ook als concrete sterfgevallen ontbreken. Zowel personen als verantwoordelijke (personen bij) rechtspersonen zijn daarvoor aansprakelijk als zij redelijkerwijs schade aan de gezondheid konden verwachten. Dit ongeacht de vraag om welke politieke en beleidsoverwegingen het asbest werd gedoogd. Qua beleid zijn altijd excuses te vinden via politieke en beleidsoverwegingen. Zie daarvoor de volgende pagina. Het strafrecht heeft daarvoor terecht geen consideratie. Zeker niet als concrete alternatieven voorliggen maar onbenut blijven.

Bijlage 2 Summiere Bewijsvoering

Veel schriftelijke bewijsmateriaal is te vinden in de link in deze voetnoot². Via notulen van B&W, bestuurlijk overleg en mails is de verantwoordelijkheid in persoon beter te traceren.

- Op 30 juni 2011 vond een gesprek plaats met wethouder Helms over een tunneloplossing voor de luchtverontreinigingsproblematiek. Na een belofte dit plan kritisch te laten onderzoeken volgden diverse rappels en tot slot op 7-11-2013 een ambtelijk email waarin gezondheid en luchtverontreiniging niet voor kwam. Dit typeert B&W's verwaarlozing van gezondheidsaspecten van drukke wegen in de bebouwde kom in Eindhoven.
- Op 15 februari 2012 verzocht een bewonersvereniging in Eindhoven, de BVBH, formeel aan B&W om een actieplan luchtverontreiniging ex. Art. 5.9 Wet Milieubeheer bij de aangetoonde normoverschrijding. Het ambtelijke antwoord was dat er al een actieplan uit 2006 was, dat er geen overschrijdingen zijn en dat een autotunnel geen haalbare en effectieve oplossing is en ook niet nodig. Daarna volgden lange juridische procedures. Deze zijn nog steeds niet afgerond, liggen inmiddels bij EHRM in Staatsburg ligt en is op 4 juni 2013 gevolgd door een tweede handhavingsverzoek gevolgd door een 2e beroepschrift Raad van State. De noodzaak van deze procedures, de wijze waarop B&W blijft pogen burgers het juridische bos in te sturen en iedere inhoudelijke zakelijke discussie te ontwijken, typeren B&W's verwaarlozing van gezondheidsaspecten.
- Hier volgen enkele opmerkelijke onweersproken feiten uit deze procedures waarover door toedoen van B&W nog steeds geen inhoudelijke uitspraak is gedaan:
 - Het informele actieplan 2006 van de gemeente constateerde zelf al dat ook na 2015 bij de Kennedylaan overschrijdingen zouden blijven en blijkt daarnaast ook niet te hebben voldaan aan de wettelijke (inspraak) eisen voor dergelijke plannen.
 - De bezwarencommissie adviseerde ook een inhoudelijke reactie te geven, quod non.
 - Op meerdere punten handelt de gemeente in strijd met haar wettelijke verplichtingen om al bij dreigende overschrijding op iedere locatie waar burgers toegang hebben effectieve actie te ondernemen (ex Janacek³).
 - Op 9 oktober 2013 is B&W gewezen op het ambtsmisdrijf van art. 355 lid 4 WvS omdat I&M dat welbewust alle meet- en rekenpunten op meer dan 10 meter van de wegrand lokaliseert, strijdig met Richtlijn 2008/50 EU. Aan de verplichting tot aangifte ex. Artikel 162 Sv gaf B&W geen gehoor.
 - De kosten van de door B&W Eindhoven ondersteunde aanpak infrastructuur in Brabant bedragen €1.336 Mio. De geringe meerkosten van 23 kilometer ondertunnelen op 6 plaatsen worden meer dan goedgemaakt door gebiedsontwikkeling boven op en naast die tunnels en lossen ook nog het luchtverontreinigingsprobleem op. Voornoemde onweersproken feiten typeren B&W's verwaarlozing van gezondheidsaspecten van luchtverontreiniging langs drukke wegen door bebouwde kommen.
- Een artikel in het Brabants Dagblad van 10 december 2012 citeert wethouder Helms die de aannames achter de berekeningen over ondertunneling drukke wegen in bebouwde kommen te optimistisch vindt. Deze stelling is niet onderbouwd. Feit is dat uit MKBA's blijkt dat de huidige aanpak via de grote Ruit zeer onrendabel is met factoren kleiner dan 1 en ondertunneling zeer rendabel⁴ met een factor boven 2. Over luchtverontreiniging geen woord. Dit typeert B&W's verwaarlozing van gezondheidsaspecten.
- B&W blijft blijkens een verslag van 10 september 2013⁵ de huidige Brabantse plannen infrastructuur steunen maar wil wel kostbare ondertunneling van het Dommeldal en het knooppunt Ekkersrijt. Daar wonen geen mensen en spelen de gezondheidsaspecten van luchtverontreiniging dus geen rol. Dit typeert B&W's verwaarlozing van gezondheidsaspecten van luchtverontreiniging.

² <http://www.n65.nl/Eindhoven/Procedure-Overschrijding-Luchtverontreinigingsnormen-Kennedylaan.htm>

³ <http://www.n65.nl/RvS-Haaren/Hof-EU-Janacek-Zaak-C-237-07.htm>

⁴ De MKBA factor Brainport is 0.66, van de N279 Noord 0.74 en ondertunneling 2.19. Zie

- Brainport: <http://www.n65.nl/mkba-t-structuur-ruit-eindhovenv2.pdf>

- N279 Noord: http://www.n65.nl/N279_rapport_MKBA-10-11-2009.PDF

- Ondertunneling: <http://www.n65.nl/Baten-Tunnel-bij-Helvoirt-MKBA.pdf>

⁵ Zie http://eindhoven.notudoc.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=700433/Verslag_cie_EM_10-09-2013.pdf